

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 4 frt.
Fél évre . . . 2 frt.
Negyed évre . . . 1 frt.

Minden a lap szellemi részére vonatkozó közlemény, továbbá előfizetések, hirdetések, felzsolamlások ide intézendők.

SZERKESZTŐSÉG
I. tized 226. szám.

SZENTÉS ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI IPAR ÉS GAZDÁSZATI HETILAP.

MEGJELEN MINDEN SZOMBATON.

HIRDETÉSI ÁRAK:

3 hasábos petisorsót
egyszeri hirdetésnél 20
kr., kétszerinél 15 kr.,
háromszorinál 10 kr.
számítatik.

„NYILATÉK”
minden sor 15 kr.

Bélyegdíj minden egyes
beiktatásnál 30 kr.

Bérmontellen levelet
nem fogadunk el.

LISZT FERENCZ.

1811—1886.

„Ki volt, mi volt — egész világ tudja.

Több mint félszázad óta neve a legünnepel-
tebbek közé tartozott Európában. Királya volt a
zongorának és senki azon korona ellen, melyet
magának művészetével szerzett, föl nem lázadt.

S ez a zongorakirály, kinek neve s működése
hazánkra dicső fényt árasztott, folyó év jú-
lius 31-én Bayreuthban meghalt.”

E szavakkal közölte a gyász hírt Liszt Fe-
renc haláláról egy fővárosi napilap s a nagy ha-
lotthoz méltóbb szavakat alig lehetett találni. Mi-
dön egész Európa művészvilága leborul e nagy
halott ravatalánál, kell hogy legalább gyöngye visz-
hangot adjon a vidéki magyar sajtó is azon férfi-
ú elhunytáról, kit büszkén magáénak vallott a ma-
gyar nemzet.

Ámbár németajkú szülőktől származott s úgy
szólva gyermekkorától fogva magasabb kiképez-
tetése végett folytonosan külföldön utazván magya-
rul soha sem tanulhatott meg: mégis az ő művé-
szi hírneve Magyarországnak, a hol született, vált
dicsőségére, mert a magyar zenét úgy szólva
kristallizálva ő vezette be Nyugat-Európa zene-
köreibe s hazájában, Magyarországon is — már
mint kész művész — sokat tartózkodott. A fő
városi sok jótékony egyesület igazi atyját tisz-
telte benne, mert valahányszor hazánkban hang-
versenyben lépett föl, az egész jövedelmet — mely
szép kis tőkét képezett — mindig jótékony célra
ajánlotta fel, tehát többet tett, mint nem egy ma-
gyar főúr, kit csak nevével ismerünk magyarnak.

Működéséről és tanulmányairól egész kötetet
lehetne írni. S kell-e többet mondani minderről
mint azt, hogy az egész művelt világ ismerte,
hogy művészete s munkálkodása, mely 647 zene-
szerzeményben nyilvánult s egész könyvtárt ké-
pez, neki a zongorakirály címét szerezte?

Befejezésül a „Pesti Napló” szerint a követ-
kező részletet közöljük életéből, mikor még csak
11 éves volt.

* * *

Minden vágya, óhajta abban összpontosult, hogy
Beethoven, a nagy mestert, színről-színre láthassa. S
e vágya teljesedésbe is ment. Beethoven elfogadta a
lángeszű gyermeket, kiről már azelőtt annyi magasz-
talót hallott. Liszt mindenkor szent áhitattal emléke-
zett arra a jelenetre, midőn mint 11 éves gyermek
szemlél szemben állott a legnagyobb zenészeti géni-
usszal, ki talán valaha e világra született.

Czerny tanítója, ki vele volt a nagy mesternél,
egy beszél el e látogatást. Beethoven azt kérdezte tő-
le: „Fiu, mit tudsz játszani?” S a kis Ferenc így
válaszolt:

— Leginkább szeretem Bachot és őnt játszani.
— Bachot és engemet, ismétlé Beethoven és az-
után így szólott: Nos, halljuk.

— Melyik Bach-féle fugát játszam és melyik
hangnembem? kérdé Liszt, hangjeggyel nélkül a zongorá-
hoz ülve.

— Bolond vagy te, fiam, mondá Beethoven erre
a kérdésre; de Liszt ezzel mitsem törődött, a zongo-
rához ült és játszani kezdett, majd így szólott:

— Beethoven ur, most eljátszom önnek kedvenc
darabomat, az ön új trióját. — A zseniális mester trió-
op. 97 volt ez, mely kevéssel azelőtt jelent meg. Azon-
ban alig hogy hozzá akart fogni a játékhoz, Beetho-
ven így szólott hozzá:

— Fiu, hol vannak a hangjegyek, hol van a he-
gedü- és gordonkakíséret?

— Oh Beethoven ur, hallgason csak meg, majd
meglássa, hogy én pótolni fogom a kíséretet, válaszolá
Liszt.

Beethoven rendkívül meg volt lepelve. Leült
Liszttel szemben és mereven maga elé nézve hallgat-
ta játékát. A mikor befejezte, felugrott székéről, kar-
jaiba zárta a kis Ferencet és így szólott:

— Elég, te megértetted engem, most menj és
értess meg másokkal is.

E látogatás óta Beethoven a legnagyobb érdek-
lődéssel viseltetett Liszt iránt és 1823-ban, midőn Liszt
Bécsben játszott, a bucsuhangversenyre Beethoven is
megjelent, a közönség előtt megölelte és valódi mű-
vésznek nevezte.

Liszt ezután egymásután aratta sikereit a külföl-
dön. Beutazta Dél-Németországot, játszott Párisban,
Londonban és Svájcban, mindenütt diadalokat aratva.
Mint 15—16 éves ifjú már lábai előtt látta a világ
hódolatát.

* * *

Liszt Ferenc 75 éves korában halt meg s
csak a zeneművészek tudják igazán, mit veszített
el elhunytával a haza s az egész zenevilág.

Béke lengjen porai fölött!

Döntő megállapodások!

Döntő megállapodások — vasutügyben!
A vasutügy véglebonyolítása . . . stb.

Ugy-e, hangzatos szavak? Elég sajnós, hogy csak
szavak, melyek ép oly gyöngye alapon vannak építve, mint
a két évvel ezelőt megígért vasut fűtyülése.

A „Szentési Lap” folyó évi 31-ik száma azon már
megszokott, de még mindig hatásra számító hírel lepte
meg a közönséget, hogy a vasutügyi végrehajtó bizott-
ság m. hó 29-én Horváth Gyula kormánybiztos részvé-
tele mellett gyűlést tartott, mely alkalommal a bizott-
ság részéről a vasutügy véglebonyolítása iránt döntő
megállapodások jöttek létre. S mi ennek természetes kö-
vetkezménye? Egy kis kirándulás Budapestre, hol ezt a
kánikulai hőseget sokkal kellemesebben lehet elszen-
vedni.

Érdekes volna kiszámítani, hányszor tartottak már
gyűlést Szentés vasutügyében, hányszor utaztak már a
kiküldöttek ugyan ezen ügyben ide is oda is, és hány-
szor történtek már döntő megállapodások a vasutügy
véglebonyolítása iránt! Ha kötséges hivatást építeni avagy
egy hegyet áttörni kellene a vasut létesítése végett,
akkor értelem és fontos ügy lassu lebonyolítását, de,
uram teremtőm, oly stb földön tervezetik a vasut, ami
lyennél egyenesbbet gondolni sem lehet, s a végered-
mény mindekoráig: egy nagy semmi.*

Nem szeretek újságra írni, de az a huza-vona és
lassúság, melyet a vasutügyi végrehajtó bizottóság a rá
bizott vasutügyben tanusit, kihozott békés polgár létem-
re a szokott türelemből s arra indított, hogy t. szerkesztő
ur engedelmével véleményemet, sőt nemcsak magam,
hanem több polgártársom véleményét nyilvánítsam ez
ügy felől, hogy végre valahára jusson eszébe a városi
képviseletestületnek számom kérni azt a bizottóságot arra
nézve, mit tett s miért nem halad az ügy semerre sem.

Volt idő, mikor engem is be akartak választani e
lassan haladó vasutügyi bizottóságba, de én — ellentét-
ben a mai kor hű-hó-embereivel, kik minden qualificatiót
nélkülözve készek volnának akármely percben akár a
külgyminiszteri tárcát elvállalni jó fizetségért — hi-
vatkozva ez ügyben való járatlanságomra nem fogadtam
el a megbízást, mert minék is legyek az ötödik kerék
a hocsiban? Most azonban valóban sajnálom, hogy ki-
vontam magamat e körből, mert ha egyéb hasznót nem
tettem volna, legalább arra indítottam volna a bizottósá-
got, hogy adjon be félevenkiút jelentést a maga működés-
deséről, hadd tudja meg az a képviselőtestület, mikor s
mi ügyben ülészik s hogy a város költségén való több-
szöri felrándulást a fővárosba micsoda körülmény teszi
szükségessé.

Most lesz hat esztendeje — 1880. évi aug. 15-én
történt — a midőn a h.-m.-vásárhely-szajoli vasut léte-
sítése tárgyában H.-M.-Vásárhelyen értekezletet tartot-
tak. Olvasván az értesítést egy vidéki lapban ezen ér-
tekezletről most hat év múlva, e kitétel erősen véső-
dött emlékezetembe: „Balogh János szót utoljára mond-
ván: a mily reménnyel léptem át e terem küszöbét,
mondhatom, több reménnyel távozom innen.”

Balogh János joggal mondhatta e szavakat, nem
azért, mintha azok teljesedésbe mentek volna, de mert
e városnak polgármestere volt, még pedig olyan polgár-
mestere, ki soha sem habozott gyorsan, erélyesen cse-
lekedni, a mikor valami életkérdésben az egész város
közönségét erős phalanxként háta mögött látta. Tudjuk,
hogy akkor is működött egy vasutügyi bizottóság, mely
igen keveset beszélgetett magáról — nem is jó az, ha
valakiről sokat beszélnek — mely igen, de nagyon is
ritkán vette igénybe vasutügyben a városi előfogatot, de

* A semminél valamivel több, de azért még jó messze va-
gyunk a céltól. Szerk.

annál többet cselekedett. Tudjuk, hogy mintegy varázs-
lítésre tettek ajánlatot az egyes községek; a mostanihoz
képest egy óriási vonalról, a Szajol, K.-Szt.-Mártou, Szentés
és H.-M.-Vásárhely városokat összekötő vasutvonal
létesítéséről volt szó, most pedig egy rövid vonal miatt
annyit utaztat a bizottóság, mintha legalább is a Tisza
és Duna közt egy nagy csatornát létesíteni kellene.
Igenis, Balogh János akkori polgármester volt annak a
vasutügyi végrehajtó bizottóságnak a perpetuum mobileje,
mozgató lelke, s ha a magyar bank be nem adja dere-
kát, Szentésnek régen volna azóta vasutja. Valljuk meg
őszintén, hogy oly erős mozgató erőre van szükség s oly
egyénre, a ki nem tévovázik, a ki többet tesz egymaga,
mint tíz bizottóság, a ki — szóval — minél kevesebbet
ülészik és utaztat, de annál többet tesz.

Végül — minthogy a vasutügynek ily esigalépes
módjára való halasztgatását tovább törni nem lehet, —
azt ajánlom a városi képviselőtestületnek, hogy követel-
jen a vasutügyi végrehajtó bizottóságtól kimerítő jelentést
eddig működéséről, s ha ez év végéig nem tud pozitív
eredményt felmutatni, vagy új s erélyesebb tagokból ál-
lítsa össze a vasutügyi bizottóságot, vagy — hogy a sok
költség kárba ne vesszen — egy darab ideig hagyja
függőben az egész dolgot, de az eddigi egyrészt nevet-
séges, másrészt boszantó állapotot ne törje tovább.

Egy felsőpárti polgár.

* * *

Hirlapírói elvünk alapján — habár nem mindenben
helyeseljük cikkíró véleményét — nem tagadhattuk meg
e cikk közlését. Abban azonban valamennyi polgár egye-
ző véleménye nyilvánul, hogy a hírek eresztett döntő
megállapodások után — a milyenkörül már több-
ször is volt szó — végre valahára kézzel fogható ered-
ményt várhat a közönség, akár kedvező ezen eredmény
akár nem.

Észrevételek a Tisza és mellék-
folyóinak szabályozásairól.

Irta Bárá Vay Alajos.

VII.

A csatorna készítéséről szintén szölok néhány
szót, a mennyiben nézetem szerint a Tisza áradá-
sától csakis a folyók megosztása által szabadulhat-
unk: a folyók megosztása pedig egyedül csatornák
ásatása által vihető ki.

A legtöbb ember azt hiszi, hogy ha már csa-
torna ásatik, annak merő egyenesnek kell lenni. Én
nem vagyok ebben a véleményben, sőt azt hiszem,
hogy helylyel-helylyel nagyobb emelkedések kike-
rülése céljából a csatorna irányát mérsékelt haj-
lással ki kell venni az egyenes irányból, mert a
vizmegosztási csatornánál nem az a fődolog, hogy
egyenes irányban menjen, hanem az, hogy a víz
mentől kevesebb akadályal folyhasson tovább;
már pedig elősmert dolog az, hogy ha a csatornát
csak azért visszük neki valamely emelkedettebb
területnek, hogy szép egyenes irányban menjen, ép
az ily helyeken szokott annak tisztán-tartásával
legtöbb baj lenni, a mennyiben a magas partok
beomlanak és a víz medrét feltöltvén annak folyá-
sát hátráltatják.

De ez még semmi. Nagyobb baj, ha a csator-
na azon részén, mely az efféle helyet megelőzi, pél-
dánul a víz magassága három öl, de a magas par-
tok tetemes omlásaikkal a meder fenekét egy öl-
nyire feltöltik; már akkor a víz csak két öl ma-
gasságban folyhatik le és az ily helyet megelőző
vonalon a víz sebessége egy harmadrészen meg-
szűnik, következésképp nagyon természetes, hogy a
megcsendesedett víz itt le is rakja iszapját; ha
pedig az árvíz emelkedik és nagy tömege által el-
mossa az omlásokat, akkor ugyanazon földmennyi-
séget megint az ily helyen alóli vonalon rakja le.
Én gróf Széchenyi Istvannal tartok, ki azt mondá:
inkább kerülök jó úton, mert hamarabb érek cél-
hoz, mint az egyenes, de rossz úton.

A csatorna ásatásánál vagyis az annak elha-
tározásánál tisztában kell lennünk avval, hogy egy
és ugyanazon vizet akarjuk-e azon levezetni vagy
utközben mas folyócskákat is kell-e belevezetnünk?

moly conflictust óhajta a koronával. Bármiként álljanak a dolgok, egy bizonyos, hogy miért ment a királyi udvarhoz. Először azért, hogy előterjesztést tegyen a királynak azon munkálatokra nézve, melyek az országgyűlés legközelebbi egybehívásakor ugyanennek teendőjét képezni fogják. Utjának második célja az, hogy amennyiben Károly Lajos főherceg Péterhofba az orosz cár látogatására, Kálnoky külügyminiszter pedig az öreg Bismark látogatására ment, s mindkét helyen bizonyosan nem annyira az időjárásról — habár ez az öreg urak kedvelt szokása — hanem az európai birodalmak, de főképp a puszkaporos balkáni félsziget nyugtalan népeinek politikai konstellációjáról volt szó, magának az osztrák-magyar birodalom külügyeinél mi-lyen állásáról tájékozást szerezzen, mert bizony egy-két hét alatt is — míg ő Geszten családi körében időzött — sok fontos dolog történhetett, melyekről egy miniszterelnöknek okvetlenül tudomásal kell birni. — A múlt számunkban jelzett s a Janszky-féle ügyben több hazai városban rendezett népgyűlések, főképp a fővárosi, a legszebb rendben folytak le dacára annak, hogy több ezer polgár jelent meg azokon. Habár ezen népgyűlések — melyek a felsőbb katonai körök politikai magatartása ellen protestáltak — nagyobb jelentőséggel nem bírnak, mert első sorban a nemzetet képviselő országgyűlés van hivatva sorompóba lépni, ha a haza becsülete azt követeli, mindazáltal az osztrák atyafiak erősen prűszköltek, sőt nemcsak az osztrák sógorok, hanem a külföldi sajtó is nem közönséges utcai csődületnek, hanem komoly, a nemzet önérzületéből eredt mozgalomnak tekinti ezen népgyűléseket s azon közmondás igazságát kezdi elismerni, hogy nem jó az ördögöt falra festeni. — Lapunk zártakor a miniszterelnök utazásáról a következő adatokat közölhetjük. Kévessel a miniszterelnök Ischlben való megérkezése után báró Fliesser szárnysegéd meghívást hozott a miniszterelnöknek a királytól kihallgatásra d. u. 5 órára. Tisza Kálmán teljes 2 órára át időzött ő felségénél és holnap délután a király által második kihallgatáson fog fogadtatni. Említésre méltó még, hogy Pejacevich gróf az új főparancsnok, állásának elfoglalását elhalasztotta s bevárja Bécsben Tisza visszaérkezését Ischlből, hogy vele még egyszer beszéljen.

Angolország. Az angol parlamenti választások befejeztettek. A homerulnak (vagyis Gladston Irországra vonatkozó javaslatának) 393 ellenzője és 277 támogatója van; eszerint az ellenzék 116 többséggel bír. A mi a pártoknak erőviszonyait az új alsóházban illeti, a konzervatívok, kiknek a múlt parlamentben 251 szavazatuk volt, 66 szavazattal megerősödvé jelentek meg a küzdő téren; viszont a liberálisok (szabadelvtűk) nemcsak hogy alább szálltak 333-ról 267-re, hanem azonfölül két ellenes párt is szakadtak. Ennek folytán Gladston, ki az új választásoknál Irországra vonatkozó javaslatának többséget szerezni akart, de kisebbségben maradt, kabinetjének lemondási elhatározását már hivatalosan közölte a királynéval s lord Salisbury a királynéhoz hívták egy új kabinet megalakítása iránt. Az új kormány következő tagokból áll: lord Salisbury elnök, lord Iddeleigh, Hicks-Beach, Chaplin, E. Stanhope, V. Cranbrook, F. Stanley, Marners, R. Webster, Ashburne, Londonderry és Plunkett. Uralkodjanak szerencsésen!

HIREK.

— **A szentesi dal és zeneegylet** a pécsi országos dalárúnappelyre leendő elutazása előtt a megyeház nagy termében f. hó 8-án azaz holnap délután 6 órakor főpróbát tart, melyre a nagyérdemű közönséget szívesen látja. Ez alkalommal „A magyarok Istene” és „Fohász” verseny darabokon kívül más dalok is fognak előadni, mi által a közönség egy kisebb hangverseny élvezetében részesül. — Bemeneti díj nem lesz. Az egylet f. hó 10-én kedden délelőtt 10 órakor indul a nagy útra, a Szegec felé menő hajóval. — Kisérje utaikban szerencse — s mint nyertesek tegyék tisztel- tebbé a „Szentes” nevet.

— **Leirat érkezett a miniszteriumtól** hatóságunkhoz az ipartörvény 50 ik §-a tárgyában. Említett paragrafus szerint a heti vásárokon élelmiszerek, kerti és mezői termények, valamint hazai ípari cikkek kivételével más iparkészítmények csak a helyben lakó iparos van jogosítva eladni. — Ezt most olyanformán akarják megváltoztatni, mint a leiratból ki lehet venni, hogy legyen „szabad a vásár,” vagyis: járhasson minden, bárhol lakó iparos. Hatóságunk ez ügyben f. hó 10-dikén kedd d. u. 3 órára a mai lapunkban közzétett hirdetményben hívja össze gyűlésre az érdekelteket iparosokat, hogy erre nézve véleményüket nyilvánítsák. Az orosházi ipartestület előjárásága kimondta, hogy az említett paragrafus épen nem kívánja kibővíteni, hanem inkább megszorítani óhajta. Tapasztalatból tudja minden iparos, hogy a vásározásnak csak a fuvaros veszi hasznát, a

vásározó iparosnak pedig laasan, de biztosan bukását idézi elő.

— **Egyháztanácsi ülés.** A rom. kath. egyháztanács f. hó 1-én délután tartott, melynek egyik főtárgya volt az 1887 évi költségvetés megállapítása. A bemutatott terv szerint az összes bevétel 13,675 frt 93 kr., a kiadás 13,960 frt. A kiadási többlet az adókulcs emelése által fog fedeztetni, még pedig állami adóforint után 6 kr. rovattik ki egyházi adó címén. Tárgyalatott továbbá a községi tanyai tanítók hittan tanításáért járó tiszteletdíjának megállapítása. Ezen tiszteletdíj (50 frt az egyháztól és 60 frt Kiss Mihályné urnó 1000 frtos alapítványának kamataiból) összesen 110 frt azon furcsa okadattal, hogy némely tanító több tanítványval bírt vagy jobban tanított, következésképp osztott föl: Gallasz I. kajáni és Paks I. derekegyházi 20—20 frtot, Molnár L. Sarró Gy. és Tóth Elek 18—18, Szánthó G. 16 frtot kaptak. (Jobb lett volna családtagjaink számára tekinteni, ha már különbséget tenni akartak, Szerk) Rameszlorfer József és Csuppai Mari évi 350 frt és lakással, Ugrai József 450 frttal állomásikon véglegesítették. A Bogyó féle 200 frtos alapítvány kamatai (6—6 frt) Beszédes István és Bügyi Antal tanítóknak ítéltettek.

— **Az árvapénztár vizsgálatával** megbízott bizottság ismét egy évi cyclust fejeztet be, még pedig az 1882 ik évi számadásokat s beterveztette jelentését a városi tanácshoz. E jelentés szerint az 1882 évi pénztári számadásnál a hiány 2385 frt. 25 kr. Meg kell még jegyez- nünk, hogy a „Szentesi Lap” f. é. 31-ik számában meg- jelent azon közlemény, hogy a vizsgáló bizottság 5000 frtot haladó hiányt fedezett volna fel az 1882—83 évi számadásoknál, hibás. Amennyiben a városi közgyűlésen felolvasatott jelentés csakis az 1881-ik év végéig terjed s csak most lett beterveztve a jelentés az 1882 ik évi számadásokról, melyek hiányát épen most közölték.

— **Szineszeink** a múlt évekhez képest türethető pár- tóláshoz részesülnek a közönség részéről, mit első sorban saját kitartó szorgalmuknak és egybehangzó siker- rült játékuknak köszönhetnek. Miudekkoráig nem is le- het a közönségnek a legkisebb panasza ellenük. Ma mér- seketlen felemelt árak mellett Jókai Mórnak „A fekete gyémántok” című látványos színműve adatik.

— **Megeyi rendkívüli közgyűlés** lesz f. hó 19-én, melyen mindazon intézkedések fognak megtörténi, ame- lyeket a törvényhatóságokról alkotott új törvény ki- vánatossá tesz. Ugyan e hó 23-án tartja ülését a me- yei közigazgatási bizottság.

— **Jegyzők értekezlete.** F. hó 4-én a megyebeli községek jegyzői kara a megyeház nagy termében Stam- mer Sándor alispán elnöke alatt értekezletet tartott azon módosítások iránt, melyek az új községi tör- vény életbeléptetése folytán készítenő községi szerve- zeti szabályzatul irányadók lesznek. A községek még az e hóban tartandó megyei közgyűlés elé fogják ezen új szervezeti szabályzatot jóváhagyás végett betervez- teni. A jegyzői nyugdíjintézmény törvényeszerű létesítése tárgyában is történtek megállapodások.

— **Lázár Dávid** fakeskedő, ki jó ideig Sosenfeld Sámuellel az u. n. Széchenyi gözmalom és fakesked- tés közösen bírta, a legutóbbi időben a consortiumból kilépve, mint mai hirdetésünköl látható, saját neve alatt állít föl fakeskedést. Ismerve Lázár Dávid elő- zékeny s finom modorát, továbbá szolid eljárását, melyet 20 év óta a közönség iránt tanusít, ez üzlete számára a legjobb ajánló levél.

— **Egyetemi helybeli polgárok figyelmébe.** Van szerencsém t. egyetemi polgártársaimat ez uton értesí- teni, hogy a mai napon hozzám „a szentesi egyetemi hallgató ifjuság” címzett meghívó érkezett, melyben t. címzettet a Csongrád városi ifjuság által 1886. évi augusztus hó 15-én Csongrádon, a városi népkert nagy termében rendezendő zártkörű nyári táncmulatságra tisz- telettel meghívja a rendező bizottság. Szentesen, 1886. augusztus 6-án. Károlyi Mór orvostanhallgató.

— **Megerősített alapsabályok.** A földm. ipar és ke- resk. m. kir. miniszterium a Szentesen alakítandó ipar- testület alapsabályait f. é. jul. 21-én 40,154 sz. a. meg- erősítette. Miután az iparosoknak ezen fontos ügye be- fejezést nyert, következik az ipartestületi előjáráság meg- választása. Erről majd jövő számunkban szólunk.

— **Tűz esetek.** Múlt hó 24-én d. u. 3 órakor a III. t. 157. sz. alatt özvegy Sági Jánosné háza kigyuladt és leégett, a tűz keletkezésének oka ismeretlen. — Ugyancsak e héten, kedden délután 3 órakor, Vasvári Jánosné szül. Hamza Mária II. t. 211. sz. alatti házá- nál tűz ütött ki; egy sertés-öl égett le. A közel dol- gozó útkaparcék gátolták meg a tűz tova terjedését.

— **Öngyilkosság.** Szamosközi Julianna 15 éves szol- gáló f. hó 1-én reggel 6—7 óra közt gazdájú, özvegy Kristó Nagy Pálné III. t. 379 sz. alatti házában a pad- lón a borjúkötő re magát feleakasztotta. Végzetes tetté- nek oka ismeretlen. F. hó 2-án fel lett boucolva orvos- rendőrileg.

— **Tiszába fullt** f. hó 1-én az asott Tiszába a mun- kás osztályból való Bartha József, szegedi illetőségű; a ladikóll bele bukkott és bele is halt. Holttestét f. hó 4-én fogták ki, 5-én el is temették.

— **Vétkes gondatlanság.** Múlt hó 27-én Gulyás Magyar István szegvári lakos lovai a Horváth-féle mag- tár előtt elfutottak, s ha utját nem állják és a sürgöny oszlopba meg nem akadnak, a piactéren jövő menő né- pet összeförték volna. A rendőrség Gulyás Magyar Istvánt vétkes vigyázatlansága miatt, hogy lovait za- badon hagyta az utóán, meg fogja bírságozni, a sürgöny oszlop megrongálásáért szintén megfizeteti.

— **Italmérsi ráták bérendása.** A zártajánlati versenyen részint becsértékben, részint azonfölül a köv. tkező rátákra adatott be ajánlat. (Az első szám a rátát, a szarjel közt levő a becsért, az utána való az ajánlott árt jelenti.) 7. Hónigs- fedl. Bern. (400) 410 frt. 8. K. Tóth Sándor (300) 320 frt. 11. Sz. Tóth István (515) 650 frt. 16. Özv. Erdői Sándorné (204) 264 frt. 17. Dezős Bálint (325) 626 frt. 18. Klein József (256) 236 frt. 19. Götzl Jónás (168) 170 frt. 20. Pláger József (185) 200 frt.

22. Felsenburg Mórné (253) 305 frt. 24. Pláger József (600) 612 frt. 26. Rózner Lipótné (172) 205 frt. 27. Lóvi Ignác (402) 402 frt. 28. Rózner Lipótné (416) 455 frt. 29. Rózner Károlyné (211) 225 frt. 37. Háhu Lencsi (600) 610 frt. 38. Lóvi Józsefné (322) 325 frt. 39. Lóvi Józsefné (182) 185 frt. 40. Halász Mártonné (320) 335 frt. 45. Feiler Márton (400) 600 frt. 46. Weisz Adolfné (100) 521 frt. 48. Rózner Lipótné (351) 415 frt. 49. Rác Ferenc (399) 520 frt. 51. Elszasser S. (301) 310 frt. 52. Rózner Lipótné (102) 115 frt. 54. Lóvi Józsefné (41) 45 frt. 55. Feiler Márton (01) 500 frt. Nagy vendéglő: Roinfeld Miksa (7000) 8600 frt. Mult csütörtökön árverés utján a többi ráták lettek ad- adva, u. m. 1. Schreier János (51) 40 frt. 2. Korymán Sándor (205) 27 frt. 3. Schreier János (450) 250 frt. 4. Schreier János (30) 251 frt. 5. Feiler Márton (405) 355 frt. 6. Weisz Adolf (500) 109 frt. 9. Borbély Lajos (451) 216 frt. 10. Borbély Lajos (300) 273 frt. 12. Bornstein Lajos (650) 426 frt. 13. Schiller Li- pót (240) 204 frt. 14. Neumann Jónás (400) 500 frt. 15. Tóth Sándor (390) 406 frt. 21. Zólyom János (253) 321 frt. 23. Polák Márton (25) 256 frt. 25. Gunst Izrael (149) 160 frt. 31. Hónigsfeld Ignác (122) 111 frt. 32. Goldstein Józsefné (560) 412 frt. 33. Gibbs László (300) 350 frt. 34. Weisz Adolf (550) 813 frt. 35. Schreier János (53) 300 frt. 36. Szlávik János (710) 450 frt. 41. Lóvi Lajos (260) 202 frt. 42. Weisz Adolfné (500) 372 frt. 43. Weiszbach Dávid (90) 62 frt. 44. Kovács Flórián (400) 200 frt. 47. Szilágyi Imre (400) 500 frt. 50. Weill Salamon (20.) 260 frt. 53. Cakó József (60) 41 frt. Az egész sörmérési jogért (7 ráta) Elszasser Sándor (1000) 2006 frt. Azonkívül az összes regále- jog-rt Boskovic Adolf temesvári polgár 27,707 frtos ajánlatot tett. Az összes becsár összeg 29,017 frt, azon összeg pedig, amelyért a rátákat kiadni sikerült 28,848 frt.

Színészet.

Kedden kezdetét vette a hérlét Csiky Gergely- nek „A sötét pont” című kitünő drámájával. Itt ismét új kitünő erővel ismerkedtünk meg. Balkányiné (Tö- rökne) a bánattól megtört anya szerepét a legnagyobb élethűséggel adta s nem egy szemet indított könyve- zésre; valóban meghatóbban aligha adhatta volna más e szerepet. Fia Béla (Bihari) az akadályt nem ismerő szerelem hősét, Albi (Hevesi) a cinicusan számító, a legundokab eszközt felhasználó, pénz hajhászó ban- kárt fényesen képviselte. Lidia (Breznay Anna) igen nehéz szerepében a szerelem, gyűlölet és kétségbe- esés érzelmének gyors egymásutánj, gyakran hirte- len váltakozásaiban szép reményekre feljogosító fiatal tagnak mutatta be magát s szereplése köztetszésben részesült. Makári ügyvéd (Körmeny) és Magda neje (Laczkó Aranka) hasonlóképen jól adták szerepüket. Láng (Ditrói) a boszuállás vágyát egészen élethíven mutatta be; Fama Gáspár (Breznay) a régi idők be- csületet jellemét, Hrabóczy (Pusztai) a papushóst, ne- je (Breznayné) a férje fölötti féltényt igen jól mutat- ták be; végül Prókai (Szina) a biztosítási ügynököt úgy adta, hogy bármely biztosító társaság gazdag ju- talék mellett engagirozhatná az illetőt, kárt bizonyo- san nem vallana.

Szerdán: „A sabin nők elrablása” című 4 fel- vonásos bohózatot adták. A szereplők igen sikerülten töltötték be szerepeiket s az egész előadás alatt igen víg hangulatban tartották a közönséget. Bányai tanár (Breznay G.) eltekintve a papucskormánytól, melyben neje Borbála (Breznayné) befolyása folytán nyögött, kitünően képviselte a tanár komolyságát, mint egyál- talában Breznaynak minden alakítása szerencsés. Dr. Szilvási (Bihari) és neje (Laczkó Aranka) szereplése szintén köztetszésben részesült. Marosan Bogdán (Kör- meny) a megszólamlásig hű képét adta úgy az ör- mény alakjának mint a brassómegeyi dialektusnak s bár a tanár majd leesett lábáról, valahányszor Marosan kopogtatott, a tanárnéd pedig majd megütötte a guta, mikor a kacsát mindannyiszor bepakolta s beledobta a bőrső ládába, a hányzór azt a tanárnéd kitétte, a közönség örömmel üdvözölte bizarr megjelenését a színpadon. Fia Endre (Hevesi), mint hogy dupla színész volt, úgy szólva elemiben volt mint hal a vízben. Hát még mit mondjunk Rettégi uramról (Pusztai) s eredeti direktori alakjáról? Igazán mondhatjuk, hogy ezt a szerepet oly kitünően adta, hogy más alig ha lett volna képes azt úgy betölteni, — igazi mester volt e sze- repben. Róza, Bányai szobaleánya (Kissné H. M.) a szerephez tartozó kíváncsisággal és naivsággal kifogás- talanul játszott.

Csütörtökön, Nagy Vilma k. a. első föléptével „Az eleven ördög” című víg operettet adták. A fölzerepet e darabban Letorieres vicomte (Hatvaniné) vitte, még pedig a legkitünőbb sikerrel, valóságos kis eleven ördög frissességével s annál nagyobb színészi bravour- lal. Pomponiusz (Pusztai) a nevelői tisztelet naiv méltósággal képviselte. Tibull báró (Kiss Pista) igazán meglepte a közönséget, hogy oly esetlen szerepben is tökéletesen megfelelt, mert e szerep csakugyan messze áll egy baritonista szerepétől. Herminétől (Nagy Vil- ma k. a.) nagyobb elevenséget s több bátorságot vár- tunk volna. Marianne (Kissné H. Mari) ügyes pörge nyelve vetekedett férje varrógépnék zakatolásával, játéka, mint mindig, igen sikerült volt. Az előadás fényponpját azonban azon jelenet képezte, midőn Des- perieres (Breznay G.) s Letorieres (Hatvaniné) kvater- káznak s színpadiasan becsiptek. A jó kedv fokozatos emelkedése egészen a tulajdonoságig oly híven ada- tott elő mind a két szereplő, de főképen Breznay ál- tal, hogy az első rangú színpadon sem adhatnák különben.

Szombaton. Dóci L. pályanyertes vigjátéka „Utol- ső szerelem” adatott. Nemcsak a magunk, hanem töb- bek véleményét is nyilváníttuk, hogy ez a darab nem felelt meg a várakozásnak s ha nem ismerők a Thalia- szövetkezet egyes tagjainak képzettségét, talán az ő játékuknak tulajdonitánok azt, hogy a darab hatás nél- kül hagyta a közönséget. De ellenkezőleg, ez alkalmal- lommal sem volt kifogás az előadás technikai kivite- le ellen, hanem maga a darab nem volt képes föl- lelkesíteni a közönséget, azért többet nem is emli- tünk róla.

Vasárnap Rátkay L. 100 arannyal jutalmazott énekes népszínművét „Fehő Klári” adták. E dara- bon inkább meglátszott az aranyok csillogása. Sok szé- pet irhatnánk a főszereplők kitünő játékáról, de elő- szőr lapunk tere nem engedi meg, másodsor a jól betöltött szerepet látni kell, hogy arról teljes fogal-

ma legyen az embernek. Aba András (Ditrói) a magába zárkózott, epedő, de tiszta szerelmet s lemondást, Falhó Klári (Hatvaniné) előbb a fürgé, később a buslakodó menyecske, Fátoly Ferkó (Kis Pista) a rakoncátlan, megjavíthatatlan fejét kitünően adták s igazán excelláltak szerepeikben. Hasonló elismeréssel kell említenünk Tenger céhmestert (Breznay G.) Csik szabómestert (Hevesi) és Istók fiát (Színai), nemkülönben Viola Évát (Törökne), Rökkánét (Bogárdiné), Gergőt (Pusztai), Bence mindent (Körmény) és Tömjén esperest (Sztupa A.), kiről nem egy néző azt hitte, hogy talán a bucsuról itt maradt valamely vidéki páter volt szíves különös gráciából a papi szerepet betölteni.

Kedden Planquette szép zenéjü „Rip van Winkle” című regényes operettjét adták, mely mindig kedve darabja a közönségnek. A hős szerepét Kiss Pista igazi érzelmmel adta s ennek megfelelőleg Lisbet nejtől (Kissné H. M.) nagyobb komolyságot s meghatottságot vártunk volna, mert csakis akkor teljes a térje feje fölött kitört zivatar képe, ha a veszélyben forgó férj neje, mint midőn zivatarkor a nap sötét felhők mögé rejtőzik, férje bánatában osztozik. Nik fogadás (Színai), Katrina huga (Hatvaniné) és Charlotte csapos leány (Hevesiné) kifogástalanok voltak szerepeikben. Derik polgármester (Breznay), mint mindig, igazi grandezzával s a kapzsiság kellő feltüntetésével játszott.

Szerdán Dumas nagyhirü „Denise” című színművét adták. Kevés személy szerepelvén e darabban, általában mondhatjuk, hogy a szereplők híven visszaadni iparkodtak a szerző által művében letett eszméket, de nem hagyhatjuk különös megemlítés nélkül Denise (Lackó Aranka) játékat, ki szerepének praecis betöltése által a közönség méltó elismerését vivta ki magának. — Nem hagyhatjuk említés nélkül e darab egyes részleteinek sikamlós erkölcsű színezetét, a mi különben a legtöbb francia szindarab szokott füzere,

de amennyiben a színművészet magasztos célja a szép, jó és hasznos pártolásában culminál, ezt szem előtt tartva az olyan darabokat lehetőleg kerülni kell.

Csötörtökön „A három pár cipő” című bohózatos életképet, a bécsiek kedvencdarabját adták, de nemcsak Bécsben, hanem hazánkban is szívesen látott darab már évek óta, s nálunk sem ismeretlen. A főszerepet e darabban Léni, Flink cipész neje játsza, s hogy ez Kissnének szokott clevenységével s rutinjával az utolsó vonásig sikerült, bizonyította ama tapsvihar, melylyel a közönség egyes jelenetekben az érdemnek adozott. Ép oly sikeresen szerepeltek: Flink cipész (Breznay G.), Szepe inas (Hevesiné), Stangelmaier (Hevesi), neje Klára (Törökne), Nachtfalter (Kiss Pista), no meg Fritz inas (Színai) sem volt ám az utolsó.

Gazdászati és üzleti értesítés.

Szentes, 1886. aug. 6.

A folyton tartó nagy szárazság miatt eséplés, nyomtatás roppant előre haladt, ember emlékezete óta ezen időig még annyi kész gabna nem volt készletben mint jelenleg; igaz, hogy a határban működő 30 eséplő-gép nagyon sokat tesz a készlet szaporítására. Hanem a mily örvendetes a helyzet a eséplés és nyomtatás körüli, oly szomorú a kilátás a kukorica, szőlő és más vetemények iránt s ennek lehet tulajdonítam, hogy a gabona árak pár hét óta folyton emelkednek.

Gabna üzlet a hét folytan igen szilárd irányzat mellett folyt.

Buza árak mmként: új buza 79—80 kilos 7 frt, 81—82 kilos 7 frt 20 kr. Ó buza mm. 7 frt.

Árpa (köböllel) 4 frt 50 kr., mm. 5 frt 70.

Kukorica (köböllel) 5 frt 20 kr., 5 frt 40 kr.; mm. 5 frt 80 kr.

Zab (köböllel) 3 frt 60 kr.; mm. 6 frt 20 kr.

Szalonna métermázsája 38—40 frt.

2. A szokás hatalma

az embernél oly rendkívül erős, hogy csak is igen nehezen lehet azt megtörni. Mindamellett azt tanácsoljuk mind azoknak, a kik makacs székrekedésben, aranyeres bajokban stb. szenvedve Rhabarbarát, keserűsót, szulbergi esőpeteket stb. használják, hogy tegyenek egy kísérletet Brandt R. gyógyszerész svájci labdacsaival s meg fognak győződni azonnal, hogy a svájci labdacsa minden hashajtó szerek közt a legjobb. — Gondosan meg kell nézni, hogy a Brandt R. gyógyszerész svájci labdacsaiban minden dobozán (egy doboz ára 70 kr. a gyógyszerárakban) meg van-e a fehér kereszt vörös mezőben s Brandt R. névalírása? Minden más fajta csomag — mint nem valódi — elutasítandó.

1612|1886. sz.

Árverési hirdetemény.

Szentes város árvaszékének 1612|1886 számú végzése folytán közhírré tétetik, hogy a néhai Sinóros Szabó József és neje hagyatékához tartozó dónáti tanyaföld, a kistókei földek és nagyhegyi szőlő 1886 évi szeptember 2-án a városház udvarán, 1886 szeptember 29-től 1887. szeptember 29-ig terjedő egy évre nyilvános árverésen haszonbérbe fognak kiadatni, a feltételek addig is a közgyámmal bármikor megtekinthetők.

Kelt Szentes város árvaszéke 1886. július 23-án tartott üléséből.

Weisz Ede, h. elnök.

Házeladás.

Schleier Istvánné Sarkadi Nagy Zsuzsanna

I. T. 313. SZ. HÁZA ELADÓ.

Értekezhetni a tulajdonosnővel.

Földbérlet.

Legifjabb Sarkadi Nagy Mihálynak kis és nagy tőkei tagosított földje gazdasági fölszereléssel együtt több évre haszonbérbe kiadó. Értekezhetni vele tanyáján.

Hirdetés.

A Mayer műkertben mindenféle alkalmi, u. m. eljegyzési, nyoszolyó-leány- és menyasszonyi csokroknak a legizletesebb és legjutányosabb árért való elkészíttetését tisztelettel ajánlja a tulajdonos. Ugyanott mintegy száz véka rózsza és pelyhly krumpli, valamint egy eséplőgéphez való kitünő járgány van eladó.

Szűcs Dánielnek

dónáti hat fertály tanyaföldje egy tagban vagy fertályrészekben is eladó. — Ugyancsak fél szőlmalma eladó.

Hirdetemény.

Szentes város részéről a hivatal-szolgák és rendőrök számára szükséges 24 pár nyári és 24 pár téli eszímának előállítására zárt ajánlati verseny nyitattik.

Felhívtnak vállalkozni kívánók, hogy lepecsételt borítékba zárt s 10% bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat f. évi augusztus hó 9-én délután 3 óráig, mikor az ajánlatok felbontása eszközöltetni fog — Nagy Imre tanácsnoknak, kitől a feltételek hivatalos órák alatt bővebben is megtudhatók — a tanácssteremben adják át.

Szentes, 1886. július 30.

NAGY IMRE, tanácsnok.

1349|T. 1886.

Hirdetemény.

Az 1884. é. 17. t.-c. 50. §-ának megváltoztathatása tárgyában kibocsájtott miniszteri rendelet és Szentes város tanácsának fentebbi számú határozata folytán értesíttetnek és felhívtnak a helybeli ipartársulatok és iparosok, hogy a f. évi augusztus hó 10-én d. u. 3 órakor a városi közgyűlési teremben tartandó értekezletre — minél számosabban annál is inkább megjelenjenek, mivel az ipartörvény érintett §-ának megváltoztathatása iránt előterjesztendő indokok feltétlenül irányadóul fognak szolgálni.

Szentes, 1886 augusztus 5-én.

A városi tanács megbízásából:

Mikec Ferenc, tanácsnok.

Szakál Mihály, jegyző.

**A legjobb és legszebb
HARMONIKÁK**
és mindenféle
ZENE-ESZKÖZÖK
kaphatók csakis
TRIMMEL N. JÁNOSNÁL
BÉCSBEN
VII. Császárut 7. szám.

Árjegyzékek harmonikákról vagy zeneszerekekről
ingyen és bérmentve.

Pályázati hirdetemény.

A szentesi Casinó egylet helyiségében a f. évi december hó 31-én üresedésbe jövő vendélgési állásra ezennel pályázat hirdettetik. Felhívtnak e végből mindazok, kik ez állást — mely 1887 évi január 1-től kezdődőleg 3 egymásutáni évben tart, s mely szabad lakás, egy kert használata és fűtés és világításra évi 100 frt fizetésből álló javadalmazással van egybekötve — elnyerni óhajtják, hogy pályázati kérvényeiket folyó 1886 évi szeptember hó 1-ső napjáig alulírott nál nyujtsák be.

Részletes tájékozás a feltételekre vonatkozólag Garay Imre egyleti pénztárnok urnál szereshető.

Kelt Szentesen, 1886. július 29-én.

Kiss Zsigmond,
egyleti elnök.

HIRDETÉS.

Van szerencsém a n. é. közönséget tisztelettel értesíteni, hogy az

ujjonan épített és berendezett gőzmalomban

a vámorlést megkezdtem; és minthogy a malom a jelenlegi korszaknak megfelelőleg hengerekkel és szitákkal a legcélszerűbben van berendezve, azon helyzetben vagyok, hogy a t. úrlő közönséget minden tekintetben kielégíthessem.

Különösen ajánlom az ujonnan felállított koptatómat úszók kitisztítására, továbbá a jól berendezett épületfa-raktáramat és a Tiszánál lévő ölfámat.

Midőn az eddig irányomban tanusított bizalomért a n. é. közönségnek köszönetemet nyilvánítom, maradtam — továbbra is becses pártfogását kérve —

tisztelettel

WEILL SALAMON.

HIRDETÉS.

Az eddig fennállott LÁZÁR és SONNENFELD társas cégből kilépvén — van szerencsém a n. é. tisztelet közönségnek becses tudomására hozni, miszerint egyedül saját nevem alatt itt helyben egy, mindennemű

kész faanyagokból és legjobb ölezesű tűzifákból álló üzletet nyitok,

melyben máramarosmegyei, bustyaházi kincstári fűrészmalom kitünő készítményeit is árusítom.

Előnyös üzleti összeköttetésem megengedik, hogy bármily terjedelmű épülethez szükségelt faanyagok beszerzését és elkészítését a legjutányosabban és leggyorsabban eszközölhetem.

Több mint 20 év óta van szerencsém itt e téren működni, ezen idő alatt a n. é. tisztelet közönségnek kedves pártfogását s irányombani bizalmát sikerült megnyernem. E pártfogást kiérdemelni és e bizalmat fenntartani új üzletemnél is főcélom leendő.

Üzletem irodája egyelőre saját házamban I. t. 279 sz. a. létezik, hol mindenféle megrendeléseket elfogadok. Tűzifám és fenyőszálaim már is megérkeztek és a Tisza partján elárúsíttatnak.

Tisztelettel:

Lázár Dávid.

Melléklet a „Szentés és Vidéke“ 1886. évi 32-ik számához.

— **Fiatal gyilkos.** Karchwitsben egy Apostél Mária nevű 14 éves leány a mult heten borzasztó kegyetlenséggel gyilkolta meg a gondozására bizott öt hónapos gyermekét. Mikor a szántó földön sétált vele, a gyermek sírni kezdett. Minthogy nem bírta elcsitítani, hasal a földre fektette s nyakánál fogva addig nyomta a földhöz, míg életjelt észlelt benne. Ekkor kőtenyébe tette s helyet keresett, a hol elrejtthesse. Nemsokára azonban észre vette, hogy a gyermek még léleklzik. Most lábainál fogva addig verte fejét a földhöz, míg abból vér nem csorgott. Az így megölt gyermeket aztán a rozsközött elrejtve, Kostebe menekült. Itt lopásn érték s visszaszállították Karchwitsbe, hol épen ekkor boncolták áldozatát. A fiatal gyilkos a legnagyobb közönyt tanusította.

— **Agyonlőtt gyermek.** Megrendítő szerencsétlenség történt Tausz Nathan kisteleki lakos tanyáján. A tanyán, mely a szegedi bérelt földek közt fekszik, buzát nyomtattak. Sietős volt a munka s nem vették észre, hogy a tanya végén elterülő szikes tó partján négy-lapró gyermek játszik. Egyszerre hatalmas dörrenés s egy éles sikoly hallatszott. A munkások feljédtek a lövésre s lerohantak a tóra, mert onnét hallották a dörrenést. A víz szélén egy kis gyermek feküdt, arca bukva, melőlél patakzott a vér. Felemelték a talajról, de már ekkor az áldozat, Pusztaszeri Nagy János halva volt. A töltött roszolt a meggyilkolt fiu atyja, Pusztaszeri N. István kertész házában szereztek. A gerenda alá volt dugva, honnan könnyen ki lehetett húzni. Ugy látszik, a fiuk elstüni próbálgatták. A fegyver a 8 éves Balog János kezében elstül s melten találta a veie szemközti álló gyermeket, ki rögtön szörnyen halt. A többiek sírva álltak hullája mellett.

— **A „vörös halál“ szektája.** Igy nevezi magát Oroszországban egy borzasztó vallási felekezet, melynek az a princípiuma, hogy mindazok, kik megbetegednek, ha valamely családtagjuk a felekezethez tartozik, megfojtassanak, mert „vétek az embereket testi fájdalomtól győörtetni.“ E szekta létezését nemrég egy Saratov kormányzósi fiatal paraszt árulta el, kinek beteg nejét — míg ő távol volt — átvittek anyja házába s ott meg akarták fojtani. Az asszony anyja és egyik néje ugyanis szintén a szektákhoz tartoztak, s azért vették magukhoz, hogy a „vörös halál“-nak — így nevezik az erőszakos halált — áldozzák föl. A férj azonban még jókor tért haza s értesülvén a dologról, anyához sietett a három órányira fekvő szomszédos községbe. Neje tisztára mosva, fehér lepelbe burkolva feküdt — ravatalon. Mikor a férj a szobába lépett, fölemelte a halottit lepelét, s látva nejének elsoványodott, rettentő halvány arcát, fájdalmasan suttagá: „Aksinsa!“ A nő esdálkozva nyitá föl szemét s szólt: „Álmodom? Különös! Hogy jöttél ide Semen?“ — „Hol van anyád és nénéd?“ — kérdezte a paraszt. — „Tisztára mostak, fehérbe öltöztettek s ide fektettek; azután a szomszéd szobába

mentek, hogy — mint mondtak — a lelkem üdvéért imádkozzanak. De oly rosszul érzem magamat, hogy az éjszakát aligha élem túl.“ A fiatal embernek ez az egész történet nagyon gyanusnak látszott s elhatározta, hogy meg fogja lenni, mit fognak itt csinálni. Ujra letakarta nejét s a kályha mögé rejtőzött. Nem sokára az ajtó kinyílt, valaki belépett s az ajtót belülről ismét elzárta, még pedig kulccsal. Oda tekintett s az olajlámpa halvány fényénél egy vérvörösbe öltözött férfit látott, ki ugyancsak egy vérvörös párnával közeledett a ravatal felé. E pillanatban egyttal hallotta neje kétségbeesett nyögését. Tovább nem maradhott rejtekében, rárohant a meglepett vörös ruhás emberre s a földre gyűrte. Azután nejéhez sietett. — Ezt a meglepett ember fölhasználva, az ablakon kimenekült. A lármára bejött a két asszony, s ugyancsak meg voltak rökönyödve, mikor a „vörös halál“ helyett a férjet találták. A férj nejét — ki lassanként magához tért — haza vitte, az esetet följelentették. A rendőrség nem csak a két Megaerát, de kívülök még negyven „fogatogató“ fogott el s adott át a büntető törvényszéknek.

— **Rejtélyes csontváz.** Nem kis izgalmat okozott a főváros X-ik kerületében egy rejtélyes lelet hire, mely évek óta titokban maradt büntényre fog — ugy lehet — világot deríteni. Egyik kőbányai nyaraló kertjében ugyanis a földet ásó munkások csontváza akadtak, melyet alig egy lábny földréteg takart s melynek koponyája világos nyomai árultak el az erőszakos módon történt halált, amennyiben több helyen van bétörve, összezúzva. A titokzatos körülmények közt odakerült csontvázat a munkások, nagy kíváncsi közönség által kísérve, a kertületi kapitánysághoz szállították s onnét értesítették a főkapitányságot, mely Zsaray Győző kapitányt küldte ki a helyszínre. Zsaray kihallgatta a munkásokat, kik a csontvázat kiásták, megsejmeltek a lelet helyét, hol a csontváza koporsó maradványai nélkül akadtak s meggyőződésén arról, hogy itt egy évvel ezelőtt elkövetett büntény áldozatának földi maradványai kerültek napvilágra, nyomban megindította a vizsgálatot, mely előreláthatólag sok nehézséggel fog járni.

— **Száz korbácsütés.** Oroszország még mindig a régi barbár orszá. Szibéria és kancsuka még mindig szerepelnek a büntetéseknel. A mi nap a charkovi központi fogházból több rab el akarván szökni, a fogházört megölték. Az elfogott szökevényeket e miatt százszáz korbácsütésre és ezenfelül Szibériába való deportálásra ítelték. Egy Osadcsenko nevű fogoly az által menekült meg a szörnyű büntetés második részétől, hogy már az első rész kegyetlen kiszolgáltatása közben meghalt. A többiek is félholtan vitettek a kórházba, s valószínű, hogy ezek sem fogják soha meglátni Szibériát.

— **Öngyilkosság** Szarvason egy Kondács János névű 18 éves ifju a miatti elkeseredésben, hogy gyenge beteges, testi erővel nem bírt a többivel a munkában egyformán haladni, felakasztotta magát.

— **Aki pénzügy miniszter akart lenni.** Néhány nappal ez előtt, a mint Sadi Carnot, a francia pénzügy miniszter hivatalnokságában teendőit végezte, a szolga a francia hivatalnoki kar egyik előkelő tagját jelenté be, kinek sürős beszéde van a pénzügy miniszterrel. A hivatalnok bemegy, de a felé barátságosan nyújtott jobb kézt nem fogadja el. E helyett így szól: „Kedves barátom, ön már régóta pénzügy miniszter; most rajtam a sor, engedje át helyét.“ A vendég nem tágit, s a pénzügy miniszter kénytelen belátni, hogy örülltel van dolga. Sikerült a boldogtalant elvezetni s kocsiba ültetni, mely a kórházba szállította.

— **Öngyilkosság.** Szlabur Béla b. gyulai szigorló orvos mult hónapban Budapesten agyonlötöte magát. Szomorú tettének állítólag az volt oka, hogy ezelőtt négy évvel 12000 frtot örökölvén, ezt csak igen hamar elpazarolta.

— **Óvatosnak kell lenni a fürdőben.** Nagy Disznódon egy Knol nevű asztalos részegen ment fürödni, s a mint a vízbe ugrott, megütötte a guta.

— **Tizennégy éves fiu kétszeres öngyilkossági kísérlete.** Lévi Jakab, 14 éves óras inas a fővárosban szüleinek dob utcai lakásán kisebb testvérét minden ökl nélkül megverte, s emiatt anyja kétszer arcul ütötte. A fiu ezen annyira elkeseredett, hogy marólguggal meg akarta magát mérgezni, de szándékát észrevették s a mérges folyadékot elvették tőle. Másnap reggel hat óra tájban elment a Margithidra s onnan leugrott a Dunába. A hidegvíz azonban lehtűtötte öngyilkossági hajlamát, mert mielőtt segítségére mentek volna, teljes erővel uszortó kifelé s öneréjéből kivergődött a partra, hol egy rendőr várakozott reá, aki előbb a kapitányságra s onnan a Rókusba kísérté.

Irodalom.

Az uttörőknek mindig és mindenütt számtalan nehézséggel kellett megküzdeniök. Mindazok, kik nagy és új eszmékért keltek harcra, csak óriási áldozatok árán érték el céljukat. Mikor négy év előtt Budapesten megindult egy szerény lap, a „Magyar Háziaszony“, mindenki korai halált jósolat annak. — S ime negy év elmúlt, s a kis, szerény „Magyar Háziaszony“ egyike lett legelterjedtebb hetilapjainknak s alig van az országban község, hova több példányban nem járna. De a „Magyar Háziaszony“ meg is érdemli ezt a nagymérvű pártolást, melyben országserzete és különösen megyénkben és városunkban részesei, mert négy évi fennállása óta nemcsak terjedelemben nagyobbodott, hanem sikerült számos jeles írónkat és írónoktet maga köré csoportosítani, úgy hogy minden tekintetben megfelele a maga elé kitűzött céljának, vagyis a háztartás, a konyha, a gazdaság, a nevelés, házi orvos és egészségügy, kertészet stb. terén ép oly hasznos tanácsokat nyújt olvasóinak, mint kellemes szórakozást nyújt „Munka Után“ című ingyenes szépirodalmi melléklete, mely a legnagyobb változatosságban közöl költeményeket, beszéleket, raj-

zokat, humoreszkeket, érdekesítő regényeket, talányokat s egyéb apróságokat. A „Magyar Háziasszony“ előfizetési ára egész évre 6 frt, fél évre 3 frt, negyed évre 1 frt 50 kr. s a kiadóhivatal (Budapest, nagy korona-utca 19. sz.) melyhez az előfizetések legelőszérűbben postautalványon intézendők, kívánatra bárkinél ingyen és bérmentve szolgál mutatóny számokkal. A legújabb szám következő változatos tartalommal jelent meg: Levél egy fiatal leányhoz. K. Benicky írástól. — Etkezés hajdan és most. — Étiquette. M. Nagyvárad Mirától. — Háztartási gazdaság. — Élétár. — Lakás. — Háziállataink. Schütz Gyulától. — Hogyan főzünk, süssünk? — Egyletek és játékonyság. — Különfélék. — Hymen. — Gyászrovat. — Kérdések és feleletek. — Fővárosi bevásárlási források. — Heti naptár. — Szerkesztői üzenetek. — Kiadóhivatal postája. — Hirdetések. „Munka Után“ szépirodalmi melléklet tartalma: Aranyhaj. Pataj Sándortól. — Fűrdoi levél. Krása Manóntól. — II. Lajos király tündérmeséi. Szekrónyessi Kálmántól. — Örök titek. Lanka Gusztávtól. — Irodalom és művészet. — Gondolatok. — Apróságok. — Szótalány. Schleithheimi Keller Róbertnél. — Megfejtések.

„A rejtélyes kéz“ című történeti regénynek 17-ik füzetét múlt héten hagyta el a sajtót. A ki az „Olvasókör“ című szépirodalmi regénykiadványokat eddig olvasta, nem tagadhatja, hogy ez a vállalat a legkedvesebb olvasmányt nyújtja az olvasóközönségnek. Előnye abban áll más hasonló regények felett, hogy nagyobb részt történeti regényeket közöl, melyek az olvasó ismereteit gazdagítván magát a művet értékesebbé teszik. Az „Olvasókör“ című folyóirat megjelen minden hó 1. és 15-én, előfizetési ára egy évre 6 frt. fél évre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr. Előfizetheti e cím alatt: Olvasókör kiadóhivatala Budapest, stáció-utca 31 szám.

CSARNOK.

53 éves magyar szinlap.

A „Borsodmegyei Lapok“ utolsó száma közli a következő érdekes szinlapot:

Feljegőllő MISKOLC Előadás. Minden Szabad Bileték Felfüggesztésével.

Szombaton, Május 25-ik Napján 1833.

A DEBRECENI NEMZETI SZINÉSZ TÁRSASÁG.

ÁLTAL

TÖLGYESSI IZABELLA RÉSZÉRE

nagy készülettel előadatik most legelőbbször

STEPHANIA,

vagy

A MONTE-CAROLLÓI BORZASZTÓ

VIZ ROHANÁSNÁL VALÓ ELJEGYZÉS.

Egészen új, itt még soha nem adatott, jeles Dráma 3 felvonásban, írta Godoried Vincente, s közelebből tetetett által Nemzeti nyelvre.

SZEMÉLYEK:

Holstein Róbert Németszági Főnemes és lovag	Közszeghy Erdélyi	Richardson a társa Ifju remete, egykori szerelmes Dallos a Borzasztó vizrohánál	Celesztin
Gusztáv fia		Almadia Envaris	Farkasné Izabella
Esnárd nemes ifju. Holstein udvarbarni nevelve, tükös származású	Balla	Martin Gosztion Killian Wilhelm Lajhárd	Nagy Kőrösi Kálmán Döme Boltos
Gróf Valmerné Valburg váraszonnya Stefánia leánya	Kőrösiné Balláné		
Róza magyar leánya	Luiza		
Öreg remete egy rengetőg Erdőséghen	Kovács		

Fegyveresek, Vadászok, történet a III. Fridrik Császársága alatt 1477.

Játékot tárgyazó jelentés.

Játék rendjében, a történelhez megkivántató Monte Carollól híres nagy vizrohánás természetes, és valószínűs Vízümléssel lesz előadva, s hogy annak elevenében Képeztessek, 25 Akó viz fog lezuhanni a szirték öblein.

Társaságunk edgyik Tagja Kálmán diszes és mesterséges nemzeti Magány Tánczal teszi Udvarlását a második Felvonás után.

Játék végével D. F. Diletans Erdélyi mester oláh tántzal teszi tiszteletét, melyel szerencsés volt Tekintetes Szathuár vármegye Tisztválasztó Innepe alkalmosságával is közmegelegedést nyerui.

Nagy lelku Hazafi kegyes Pártfogóim!

Mint egy vizrohánáz a szirték öbleiből, mely sokfelé ágazva foly le a völgyekbe, annyik az élet utjai, melyeket a Gondviselés számunkra kimért; itt szélesebb árkok ver magának az egyik folyam, tova alig hallik a kis patak tsörömpölése — de még is mind egyik meg futya pályáját; így vannak felosztva az élet sorsok, — nékem, midőn érdemül nem tulajdoníthatok semmit és magamnak bár kisebb körömben is. — meg marad vizgasztalásul annak tudása, hogy a jól tenni akaró olyan, mint a nap, meg osztja magát magos élőfakkal és fejek alig kilátzó kis fűszálakkal; igyekezetem, e nevezetes Dráma előadásában egyedül megelegedésülkre céloz: legméjebb tisztelettel eszedvén Számos kegyes megalázódásokért

alázatos tisztelő szolgálójk

TÖLGYESSY IZABELLA.

Jókori Bileték eránti kegyes Parantsolatokért ese dezem a Theatromhoz, hol is Pénteken reggeli 9 órá-tól Szombat estvéig találatnak.

Felső Páholy 3 frt. Alsó Páholy 2 frt 30 kr. Zártsek 50 kr. Földszint 30 kr. Felkar 15 kr.

Kezdeté 8 óraker.

* * *

Ebben az érdekes, hogy az akkori és a mostani helyárák közt 5—20 krig terjedő csekély különbözés mutatkozik, holott a megélhetés ma sokkal nehe-

zobb. Világos ebből, hogy a színész fáradozása legkevésbé van a mai időben megfizetve, főkép a vidéken, Hát még, ha üres a színház!

APRÓSÁG.

Tulságos követelő. Egy fiatal házaspár dat keres. A nő nagyon szigorú elvek szerint van nevelve s midőn az elhelyező intézet alkalmas leányt küld neki, e szavakkal szólítja meg:

— Remélem, nincsenek férfi-ismerősei?
— Nincsenek, nagyságos asszonyom, csupán egy gyermekem van.
— Micsoda? Onnek gyermeke van s elég vakmerő szoptatós dajkával kínálkozni?!

* * *

Csaktudja! Egy társaságban dicsérik X. ur becsületességét s egyéb érdemeit.

— Nem érdemli a dicséretet! — kiált egy jelenlévő. — Semmirekellő a szó teljes értelmében. Eu csak tudom; hisz legjobb barátja vagyok!

* * *

Elszólta magát. A Pifeugrés házaspár új cselekedet fogadott, kinek felt idomai elhomályosítják a háziasszony alakját.

— Megmondom Jozefinnak, hogy ne tölje ki magát annyira — mondá Pifeugrés asszony férjéhez — ez nem illik!

— De kedves nőm, — szól a férj, — ki mondta neked, hogy Jozefin kítőni magát?

— Csak van szemem! Fogadjunk hát!
— Nem fogadok; mert bizonyos vagyok benne, hogy elvesztenéd fogadásodat!

* * *

— II. József császár a krinolinról. A krinolin megint fenyegetni kezd, azért nem lesz érdektelen fölemlitenünk, hogy a többiek közt második József császár is nagy ellensége volt a széles szoknyának. Eyszer egy pártában maradt előkelő hajadon kihallgatáson jelent meg és valami alapítványért folyamodott. A császár haragosan nézett végig a hölgy roppant krinolinján és így szólott: „Az égbe vezető ut nagyon szűk, kegyed bajosan juthat be ily széles szoknyával!“ s azzal hátat fordított neki. A hölgy nem is kupta meg az alapítványt.

* * *

Indoklás. — Hallotta a szakértőket, — mondá a törvényszéki elnök egy fiatal nőhöz, aki azzal van ádolva, hogy férjét megmérgezte, — a holttestben annyi mirenyt találtak, hogy tíz embernek is sok lett volna. Mit hozhat föl! mentésére?

— Azt, hogy férjem nagy evő volt!